

סירב, ודרש תחתיו את מינויו של שר האוצר לשעבר, יגאל כהנאורג, לתפ" קיד. כהנאורג, מקורבו של משה ארנס, הפעיל על שמיר לחץ מסיבי דרך ארנס, מיטיבו.

מאידך, הופעל על שמיר לחץ מצד דן מרדור, מקורבו. אשתו של מרדור, לאורה, היתה דוקטורנטית מצטיינת אצל הפרופסור מיכאל ברונז. כיום היא עובדת עימו במחלקת המחקר של בנק ישראל.

מרדור הבעל שיכנע את שמיר לתמוך במועמדותו של ברונז לתפקיד הרם, על אף התבטאויותיו נגד מיל"חמת לבנון כזמנו, שזיכו אותו בוטו נמץ על מועמדותו מצד אריאל שרון. הלחץ הזה, ופסילתו של כהנאורג על ידיו המערך, הביא את שמיר להחליט שאין למנות לתפקיד הנגיד אישיות פוליטית.

מכיוון שהנספח להסכם הקואליציה יוני קובע שאין למנות את נגיד בנק ישראל, מבקרה המדינה והיועץ המיש פטי לממשלה ללא הסכמתם של פרס, שמיר והשר הנוגע לדבר, נוצר מבוי

ניסה להשפיע על שמיר, והשרים אברהם שריר ויצחק מודעי.

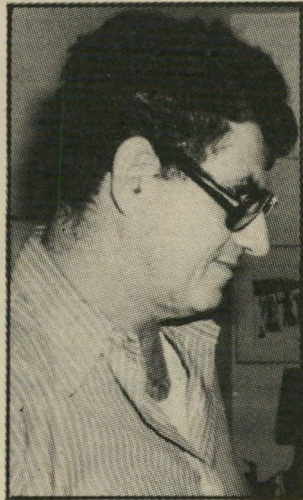
מודעי, אגב, הוא הגורם המפתיע ברשימה הארוכה. בעת כהונתו כשר האוצר נוצר הרושם כי הוא מתנגד למינויו של סגנו כנגיד ויעשה הכל כדי לטרפדו. בדיועב, מסתבר, כי השמר עות שהופצו בנדיבות מלישכתו נעשו כדי לייקר את המחיר להסכמתו למי נוי של אמוראי. למשל: שהמישנה לנגיד יהיה איש שלו. לפני חודש, אחרי שעבר למישרד המישיפטים, הזמין את אמוראי לשיחה בארבע עיניים. בשיחה הודיע לו, "אילו הייתי נותר באוצר — היית מועמדי לכהונת הנגיד".

מודעי התוודה שאמנם היה דורש בתמורה מישנה מגוון פוליטי שונה, אך הירש לאמוראי להשתמש פומבית בתמיכתו. לכל מי שאינו מודעילוג, יש להזכיר שבטקס פרידתו הנרגש של מודעי ממשרד האוצר הרעף שבחים על שני אנשים בלבד: עימנאל שרון, מנכ"ל המישרד, ועדי אמוראי, סגנו. מודעי ציין שעברו בהרמוניה שהפתי עה רבים, בהתחשב בשייכותו הפולי

וחציידבר בתחום המוניטרי שעליו מופקד אמוראי.

שני השמות שהועלו בליכוד, פרט לשמו של מיכאל ברונז, היו איתן כרגלס ופינחס זוסמן. השניים השיבו בשלילה לכבוד שהוצע להם, מכיוון ששירתו די זמן בשוק הציבורי — ברגלס כראש אגף ההתקציבים באוצר, וזוסמן כמנכ"ל מישרד הביטחון. הם מרוצים כיום בשוק הפרטי.

וכאן נחתה על פרס ואמוראי

זוסמן לא רצה

ברוני

לפחות שיהיה אני?

ההפתעה שהכריעה את המירוץ לטובת ברונז.

ההפתעה באה רווקא מכיוונו של שריהטלפון, אמנון רובינשטיין — אותו רובינשטיין המתנגד בעיקביות לליכוד ולעמדותיו, הוא שהושיט את כס הנגיד, ממש על כפית-כסף.

למועמד הליכוד, מיכאל ברונז, במצב שבו היה אמוראי זוכה בנקל לתפקיד, אילו היה הדבר עולה להצבעה אישית בממשלה, או שהיה זוכה בו על חורו של קול וקולו של יוסף בורג, אילו הוטלה מישמעת קואליציונית על המצביעים, הודיע רובינשטיין ביום הראשון לפרס: "לא אצביע עבור אמוראי, למרות שאני חושב שהוא מתאים, מפני שאני חושב שזאת פגיעה בהסכם הקואליציוני".

פרס נפגש פעמיים בדחיות עם רובינשטיין, השר האחראי לטלפונים ולהסכם הקואליציוני, וניסה לשווא לשכנע לחזור בו מעמדתו התמוהה. גם חברו לסיעת-ימין, מרדכי וירי שובסקי, ניסה להסביר לו שבכך הוא הופך לגורם האחראי לניצחון הליכוד במאבק על מיגרש הנגידות.

כך הגיע פרס למסקנה שהמאבק אבוד. אילו הופעלה מישמעת קואליציונית — ויש להניח שהיתה מופעלת — היה אמוראי מובס על-ידי ברונז על חורו של קול — קולו של רובינשטיין.

ביום הרביעי שלה רובינשטיין לאמוראי מיכתב ארוך ומנוסח, בן שני עמודים, שבו הוא מעטיר שבחים לרוב על אמוראי ומסתבך בהסברים מצפויים על עמדתו התמוהה והמכריעה. מהמיכתב מבצבצת, בין השורות, תחי

נה שיבינו את צעדו. המושג "עקרו נות" מופיע בו יותר מפעם אחת.

גורמים במערך משערים שעמדתו של רובינשטיין הושפעה גם על-ידי היותו חבר-מערך הארץ. בכירים במערכת הזאת, כמו אברהם טל, גרסו בעיקביות כי לאמוראי יש גיבנת הפוסלת אותו לתפקיד הנגיד — עצם היותו פוליטיקאי.

ביום הראשון בכוך הסכים ברונז לשמש כמועמד הליכוד בהצבעה בממשלה, גם אם פרס יתמוך במועמדותו של אמוראי ויציה. השמר עה אומרת כי מיר לאחר מכן צילצל אל אמוראי והסביר לו שמכיוון שאמוראי נפסל — "לפחות שאני אזכה".

מתי

יתפטר?

הרוחות במערך סערו. היו חברי-כנסת, כגון אהרון הראל, רפי אדרי ובנימין בן-אליעזר, שתבעו לפרק את ממשלת-האחדות בגלל פרשת הנגיד. בן-אליעזר, תת-האלוף

התבקש לדבר. או אמר אמוראי שאינו מקבל את זה שאם חברי-כנסת מעוניין לפרוש מפעילותו הציבורית — הוא מנוע מכך. הוא ציין גם שהנגידים החוקים ביותר בעולם הם אנשים פוליטיים מזהים: שורמן, נגיד הבנק השווייצי, שהיה עד למינויו חבר המפלגה הסוציאלי-דמוקרטית; פל, הנגיד הגרמני, הנחשב כנגיד העצמאי ביותר בעולם, שהוא סוציאלי-דמוקרטי; הנגיד ההולנדי, שעבר לתפקידו הישר מכהונתו כשר-האוצר מטעם המפלגה הסוציאלי-דמוקרטית, ועוד.

השאלה הגדולה היא כיצד יתפקד אמוראי מעתה ואילך כהעניינים והאזניים של ראש-הממשלה, שלא קיים את הבטחתו לו, ותחת שרה-אוצר שהיה אחד הגורמים העיקריים שהתנגדו למינויו. רבים סברו, כי יגיש את התפטרותו ממישרד-האוצר בימים הקרובים.

חלק מהמתנגדים למינויו של אמוראי כנגיד גרסו שהוא "יותר מדי חביב ונוח", ולכן לא יתאים לתפקיד רבי-עוצמה. אותן התכונות הן שימנעו

בורג עמד להכריע לטובתו רובינשטיין הוא שחיבל במינו

ממנו להטיל פצצה חדרה לקלחת הפוליטית.

יש להניח, שאמוראי יפגין בשבועות הקרובים פחות איכפתיות ומעורבות בתפקידו כסגן שרה-אוצר. פחות ישמש כ"איש של שימון" באוצר, ופחות ישקוד למען הצלחתו של ניסים שם.

גם תחזיותיהם של כלכלנים בכירים באוצר, כי ההצלחה הכלכלית שינתה כיוון — למידרו — לא נייעו אותו להתאמץ. אני מצפה שאמוראי יתפטר מתפקידו כמה שבועות לפני ביצוע הרוטציה. הוא לא יסיים לשרת תחת שילטונם של השניים שהתנגדו יותר מכל למישאלתו — שמיר וניסים. ההתפטרות, יש להניח, תבוא על רקע עקרוני, דבר שיאפשר לו לפתוח את סגור-ליבו.

הבת נטע שיחה בארבע עיניים

מודעי תמך בו במכת'ע ברונז רצה להיות המישנה

טית של אמוראי (ובמזג-רוחו המפורסם של מודעי) וכיצד הגן אמוראי בחירותיו נפש על התוכנית הכלכלית, תוך כדי חילוקי-דעות עם ישראל קיסר, מנכ"ל ההסתדרות ואיש-מיפלגתו.

הפצצה של רובינשטיין

א לה התומכים. ומי כמתנגדים? פרט לשמיר, כמוכן, משה ניסים, שרה-אוצר הטרי. זה הביע בשיחה עם פרס התנגדות נחרצת לאמוראי, אך לא היה לו מועמד אחר. ניסים אף הודה בשיחה עם ראש-הממשלה כי היה מעדיף שאמוראי ימשיך לכהן כסגנו, מכיוון שהוא איש-מיקצוע, הוא מצוי כבר כמעט שנתיים במישרד, וזה נוח לו. חוץ מזה, ניסים אינו מבין דבר

בתום. פרס עירכן את אמוראי נון-סטופ על ההתפתחויות וההסתבכויות בדרך הארוכה למינוי.

הזמן שהיקצתה ועדת-בייסקי למגדל-באום לפרוש מתפקידו התקרב לקיצו. השר יוסף בורג, נציג המפר"ל בממשלה, הודיע לפרס, לפני כשבועיים, כי יתמוך במועמדותו של אמוראי, וזאת על דעתם של זבולון המר והיהודה בך מאיר.

חברי כנסת ליברליים — דן תיכון, בני שליטא ואוריאל לין פירסמו חזון, שעל פיו הם שוללים את הנורמה של שליטת חברי-כנסת לתפקיד ציבורי. גם חברים אחרים בליכוד הביעו תמיכה אישית במועמדותו של אמוראי: דוד מגן, מאיר שטרית, יגאל כהן, יהושע מצא, אהוד אולמרט, רוני מילוא, שאף

אמוראי ואשתו רות שיחה לאוסלו